

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010339
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3813010339.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Mariána Dunčka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 1.marca 2022 prejednal odvolanie obžalovaného

B. J.,

nar.XX.XX.XXXX v P., trvale bytom P., O. XXXX/XX (v čase činu mladistvého), t.č. na slobode, na verejnom zasadnutí neprítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp.zn. 1T/102/2013 zo dňa 28.septembra 2021 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný ml. B. J. v bode 2/ uznaný vinným z prečinu krádeže formou spolupáchateľstva podľa §§ 20, 212 ods. 2 písm. a/, písm. f/ Tr.zák., pretože dňa dňa 26.05.2012 v čase o 16. 22 h po vzájomnej dohode prenikli do areálu tzv. novej východnej vetracej šachty bane P., nachádzajúceho sa v lesnom poraste pri obci X. Z. tak, že prinesenou ručnou pílou na železo s oranžovou rukoväťou z umelej hmoty prepíli železnú reťaz, ktorá bola opatrená visiaticim zámkom na dvojkrídlovej kovovej bráne oplotenia uvedeného areálu, následne vnikli aj do budovy slúžiacej ako strojoňa ťažného zariadenia tak, že neznámym predmetom prestrihli kovové oko, cez ktoré bolo zavesený visiatici zámok, prenikli do budovy, kde demontovali pomocou prineseného vidlicového kľúča veľkosti 24 a 30 a následne vzali 1 ks elektromotora výrobné číslo J s označením 11 kw/15 HP, 1455 otáčok/min., vyrobený ZSE Praha MEZ Frenštát Czechoslovakia, ďalej vzali časť elektromotora zelenej farby - poškodený kryt so statorom, 2 ks kovový úchyt o rozmeroch 20 x 3 cm s pripevnenou skrutkou, 4 ks kovový stýkač o rozmeroch 4 x 8 x10 cm, 3 ks kovová pásovina o rozmeroch 2 x 50 cm, 3 ks kovová pásovina o rozmeroch 2 x 30 cm, 20 ks kovový pliešok o rozmeroch 2 x 5 cm, 20 ks kovový pliešok o rozmeroch 2 x 7 cm, 1 ks kovový kryt o rozmeroch 3 x 15 x 25 cm, 1 ks kovová cievka s výškou 4 cm a priemerom 10 cm a tieto veci spoločne naložili do kufru osobného motorového vozidla VW Polo, EC J ktorým konaním spôsobili spoločnosti P. bane , a.s. so sídlom H. slovenskej XX, Prievidza škodu odcudzením vecí vo výške 576,- eur a poškodením zariadenia škodu vo výške 225,- eur, a obžalovaný O. J. sa uvedeného skutku dopustil napriek tomu, že bola rozkazom Obvodného úradu Prievidza sp. zn. B/2011/02583 zo dňa 12.08.2011, právoplatným dňa 05.09.2011 uznaný vinným z priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a bola mu uložená sankcia - pokarhanie,

a napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T 190/10 zo dňa 18.08.2010, právoplatným toho istého dňa uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov, a obžalovaný ml. B. J. sa uvedeného skutku dopustil napriek tomu, že bol rozhodnutím Mestskej polície Handlová v blokovaní, č. bloku A XXXXXXXX zo dňa 21.11.2011, právoplatným toho istého dňa uznaný vinným z priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a bola mu uložená sankcia - pokuta vo výške 5,- eur, a obžalovaný A. J. sa uvedeného skutku dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1 T 237/10 zo dňa 23. 09. 2010, právoplatným dňa 23. 10. 2010 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e) Trestného zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Tým istým rozsudkom boli pre vyššie uvedené prečiny právoplatne odsúdení aj spluobžalovaní O. J. a A. J..

Obžalovaný B. J. bol za to odsúdený podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 117 ods. 1, 38 ods. 3, 36 písm. j/ Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 2 mesiace, výkon ktorého trestu mu bol podľa § 119 ods. 1 Tr. zák. podmienené odložený na skúšobnú dobu 12 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému B. J. (spolu s ďalšími dvoma spoluobžalovanými) uložená povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť škodu Hornonitrianskym baniam a.s. Prievidza vo výške 801 Eur.

Rozsudok súdu prvého stupňa vo výrokoch týkajúcich sa obžalovaného B. J. nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý odvolaním obžalovaného B. J., ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Následne obžalovaný odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Odvolanie smerovalo proti výrokom o vine, treste a náhrade škody. Obhajca najmä uviedol, že obžalovaný sa v priebehu celého trestného stíhania k spáchaniu predmetného trestného činu nepriznal a jeho spáchanie ako v prípravnom konaní tak aj na hlavnom pojednávaní popieral. Obhajca uviedol, že obrana obžalovaného v tom, že v čase činu bol doma, kde v dôsledku choroby ležal s horúčkou, potvrdzovali svedkyne H. Z. a E. A.. Rovnako túto verziu potvrdzovali spoluobžalovaní O. J. a A. J.. Nesúhlasil s tým, že súd prvého stupňa túto obranu obžalovaného vyhodnotil ako nevierohodnú, pričom svoje odsudzujúce rozhodnutie založil primárne na svedeckej výpovedi J. O., ktorý uviedol, že v inkriminovaný deň viezol na miesto činu aj ml. B. J., ktorý neskôr s O. J. z miesta činu ušiel. Obhajca namietal vierohodnosť tohto svedka, pretože tento v minulosti v značnej miere požíval alkoholické nápoje, v podstate bol bezdomovcom, pričom ho prichýlila rodina J., ktorým občasne robil služby vodiča. Obhajca tiež poukázal na výpovede zamestnancov L. P., ktorí na mieste činu videli tri osoby, z ktorých jedna z miesta činu ušla. Taktiež obhajca namietal logičnosť výpovedí príslušníkov polície, ktorí mali obžalovaného vidieť po 19.00 hod. dňa 26.05.2012 - 3 až 5 km od miesta činu, pričom z miesta činu mal obžalovaný utiecť cca o 17.30 hod. Teda obžalovanému mala trvať cesta, kde ho videli príslušníci polície viac ako 1,5 hod. V závere dôvodov odvolania obhajca poukázal na dobu viac ako 9 rokov od predmetného skutku, pričom obžalovaný sa v tej dobe nedopustil žiadneho trestného činu ani priestupku. Žije usporiadaným životom, je zamestnaný a vzorne sa stará o chorú matku. Obhajca navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa vo všetkých výrokoch týkajúcich sa obžalovaného ml. B. J. a postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodiť a k náhrade škody zaviazat len spoluobžalovaných A. J. a O. J..

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhol obhajca odvolaniu obžalovaného vyhovieť. Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba a ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por..

K odvolacím námietkam týkajúcich sa zisteného skutkového stavu (výrok o vine) uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné: Je síce faktom, že niektoré z vykonaných dôkazov „potvrdovali“ obranu obžalovaného v tom, že sa predmetného skutku krádeže dňa 26.05.2012 v čase o 16.22 hod. nemohol dopustiť, pretože v tej dobe mal ležať doma s horúčkou. Súčasne z hľadiska výsledkov iných dôkazov (pozri nižšie) sa však vo veci konajúcej súdy obidvoch stupňov zaoberali vierohodnosťou tejto obrany obžalovaného. Tu je predovšetkým potrebné uviesť, že takto v prospech obžalovaného vypovedali matka a sestra obžalovaného, ako aj jeho suseda, (E. Z., E. A. a H. Z.). Tieto svedkyne však jednoznačne nevedeli ustáliť presne dobu „choroby“ a túto uvádzali ako v lete resp. máji roku 2012. Ďalšie osoby, ktoré svedčili v prospech obžalovaného B. J. boli spoluobžalovaní O. J. a A. J.. Teda aj u nich je daný „vzťah“ k obžalovanému B. J..

Súčasne je nutné čiastočne prisvedčiť názoru obžalovaného v tom, že aj osoba J. O. vzhľadom na vzťah k veci (doviezol obžalovaného na miesto činu) a k obžalovanému B. J., by mohla z pohľadu jeho výpovede mať prvky nevieryhodnosti. Výpoveď takéhoto priameho svedka, pokiaľ zo spáchanie predmetnej trestnej činnosti usvedčoval aj obžalovaného B. J., je však podporovaná predovšetkým výpoveďami príslušníkov Obvodného oddelenia Policajného zboru Handlová (Mgr. E. S. a H. L.), o nezaujatosti a o objektívnosti ich výpovedí nemá odvolací súd pochybnosti. Títo bez akýchkoľvek pochybností videli a opoznali obžalovaného B. J. „v blízkosti“ miesta činu, v dobe keď podľa iných svedkov mal byť chorý a ležať doma v posteli. Navyiac títo svedkovia v dobe, keď videli obžalovaného 3-5 km od miesta činu, ešte ani prakticky nevedeli, že by tento vôbec mohol mať vzťah k udalosti, na ktorú boli ako hliadka polície vyslaní (narušenie objektu Bane P.). Súčasne výpovede týchto príslušníkov PZ korešpondujú s tým, že pracovníci predmetnej akciovej spoločnosti na mieste činu videli „utiecť“ mladú chudšiu osobu do lesa, pričom išlo o Róma.

Bola potom správna skutková úvaha súdu prvého stupňa v tom, že obžalovaný bol na mieste činu, pri príchode hliadky baníkov utiekol smerom do lesa, pričom po 1,5 hodiny od úteku, ho videla hliadka policajného zboru 3-5 km od miesta činu. Dôkazy preukazujúce túto skutkovú úvahu do seba logicky zapadajú, pričom ani vo vzťahu k svedkom z hliadky baníkov ani z radov polície nemožno mať pochybnosti o vieryhodnosti ich výpovedí.

Napokon ani okolnosť, že svedkovia nevideli z miesta činu utiecť druhú osobu neznamená, že z miesta činu „ušiel“ len obžalovaný B. J., pričom svedok J. O., ale videl utiecť aj obžalovaného O. J.. Taktiež pokiaľ obhajca naznačoval, že vzhľadom a dobu „úteku“ mal byť obžalovaný B. J. v čase, keď ho mali vidieť príslušníci polície už „ďalej“ od miesta činu neznamená, že by títo videli „inú“ osobu. Rozhodujúca v tomto smere je okolnosť, že ako časové tak aj vzdialenostné údaje nevylučovali prítomnosť obžalovaného na mieste, kde bol videný príslušníkmi policajného zboru. Títo pritom možnú „zamenenú“ s inou osobou vylúčili.

Popri správnych skutkových zisteniach súdu prvého stupňa ohľadne aj obžalovaného B. J., súd 1. stupňa nepochybil ani pokiaľ ide o použitú právnu kvalifikáciu konania obžalovaného ako prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, písm. f/ Tr. zák., pretože obžalovaný B. J. spoločným konaním s inými osobami si prisvojil za pomoci vlámania cudzej veci tým, že sa jej zmocnil. Navyiac tento obžalovaný bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý v blokovom konaní za priestupok (rozhodnutie Mestskej polície Handlová).

Odvolací súd preskúmal aj postup súdu prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému ako mladistvému páchatelovi (v čase činu mal necelých 17 rokov). Tu je potrebné uviesť, že obžalovanému B. J. bol uložený prakticky „najnižší“ možný výchovný trest odňatia slobody, kde súd prvého stupňa zhodnotil okrem veku obžalovaného aj jeho doterajšiu súdnu beztrestnosť. Je síce aj tu možné prisvedčiť obhajcovi v tom, že od spáchania trestného činu uplynula už doba takmer 10 rokov, pričom počas tejto doby neboli u obžalovaného zistené negatívne poznatky. Tieto okolnosti by inak mohli byť dôvodom pre eventuálne upustenie od potrestania mladistvého podľa § 98 Tr. zák. Takémuto rozhodnutiu však bránilo to, že obžalovaný tým, že nepriznal spáchanie trestného činu nevedel prejaviť ľútosť nad jeho spáchaním.

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.